DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 16 december 2004 *

I mål C-358/03,

angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 19 augusti 2003,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av D. Martin och H. Kreppel, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Republiken Österrike, företrädd av E. Riedl, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: tyska.

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden K. Lenaerts samt domarna N. Colneric (referent) och J.N. Cunha Rodrigues,

generaladvokat: A. Tizzano,
justitiesekreterare: R. Grass,

med beaktande av det skriftliga förfarandet,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har yrkat att domstolen skall fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 9 i rådets direktiv 90/269/EEG av den 29 maj 1990 om minimikrav för hälsa och säkerhet vid manuell hantering av laster där det finns risk för att arbetstagare drabbats av skador, särskilt i ryggen (fjärde särdirektivet enligt artikel 16.1 i

direktiv 89/391/EEG) (EGT L 156, s. 9; svensk specialutgåva, område 5, volym 4, s. 198) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att till fullo följa direktivet och, i andra hand, genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder.

Tillämpliga bestämmelser och det administrativa förfarandet

2 I artikel 1.1 i direktiv 90/269 föreskrivs att direktivet fastställer minimikrav för hälsa och säkerhet vid manuell hantering av laster där det finns risk för att arbetstagarna skall drabbas av skador, särskilt i ryggen.

3 Enligt artikel 9.1 i direktivet skulle medlemsstaterna sätta i kraft de lagar och andra författningar som behövs för att följa direktivet senast den 31 december 1992 och genast underrätta kommissionen om detta. För Republiken Österrike, som blev medlem i gemenskapen den 1 januari 1995, gick fristen för att införliva direktivet ut den dag då medlemsstaten anslöt sig till gemenskapen.

4 Kommissionen ansåg att Republiken Österrike inte hade underrättat den om att medlemsstaten i fråga hade antagit de bestämmelser som är nödvändiga för att följa direktiv 90/269 och att medlemsstaten inte heller hade lämnat några andra upplysningar av vilka kommissionen kunde dra slutsatsen att samtliga nödvändiga åtgärder vidtagits i detta hänseende. Kommissionen inledde därför fördragsbrottsförfarandet.

5 Kommissionen ansåg att nämnda direktiv inte hade införlivats såvitt avser skyddet för tjänstemän anställda av delstaten Kärnten och av kommunerna i denna delstat. Kommissionen ansåg vidare att direktivet inte heller hade införlivats såvitt avser skyddet för arbetstagare i jordbruks- och skogsföretag i Burgenland och i Kärnten. Den 19 december 2002 riktade därför kommissionen ett motiverat yttrande till Republiken Österrike och uppmanade denna stat att inom två månader från delgivningen av det motiverade yttrandet vidta de nödvändiga åtgärderna.

6 Eftersom kommissionen inte nöjde sig med de svar som lämnats av de österrikiska myndigheterna, beslutade den att väcka förevarande talan.

Talan

7 Enligt fast rättspraxis skall förekomsten av ett fördragsbrott bedömas mot bakgrund av den situation som rådde i medlemsstaten vid utgången av den frist som har angivits i det motiverade yttrandet (se bland annat dom av den 15 mars 2001 i mål C-147/00, kommissionen mot Frankrike, REG 2001, s. I-2387, punkt 26, och av den 4 juli 2002 i mål C-173/01, kommissionen mot Grekland, REG 2002, s. I-6129, punkt 7).

8 Den österrikiska regeringen har gjort gällande att kommissionens anmärkning avseende underlåtenheten att införliva direktiv 90/269 inte kan vinna bifall såvitt

avser Burgenland. Grunden för detta är att under år 2000 antogs en förordning som lämnades in till kommissionen den 24 oktober 2000.

9 I sin replik har kommissionen vitsordat att dessa omständigheter är riktiga.

10 Mot bakgrund av att det motiverade yttrandet avsändes den 19 december 2002, skall talan ogillas såvitt avser Burgenland.

11 Vad avser delstaten Kärnten har den österrikiska regeringen inte bestritt det fördragsbrott som talan avser. Den österrikiska regeringen har emellertid gjort gällande att den förordning som antagits för att till fullo införliva direktiv 90/269 såvitt avser arbetstagare inom jordbruks- och skogssektorn skulle offentliggöras under slutet av år 2003. Vad avser nödvändigheten av att vidta införlivningsåtgärder för att skydda tjänstemän anställda av delstaten, kommunerna och kommunföreningarna, skall federalstaten enligt den österrikiska regeringen regelbundet ha underrättat de behöriga myndigheterna i delstaten Kärnten om deras skyldigheter.

12 Den österrikiska regeringen har mot denna bakgrund betonat att enligt den österrikiska grundlagen är det förbjudet för federalstaten att i en delstats ställe vidta införlivandeåtgärder. Det är endast en fällande dom från domstolen som ger federalstaten behörighet att vidta åtgärder för att införliva direktiv.

13 Domstolen erinrar om att en medlemsstat enligt fast rättspraxis inte kan åberopa bestämmelser, praxis eller förhållanden i sin interna rättsordning, inbegripet sådana som följer av dess federala organisation, som grund för att underlåta att iaktta skyldigheter och tidsfrister som föreskrivs i ett direktiv (se bland annat dom av den 11 oktober 2001 i mål C-111/00, kommissionen mot Österrike, REG 2001, s. I-7555, punkt 12). Även om varje medlemsstat fritt kan fördela sin normgivningskompetens inom staten är det enligt artikel 226 EG likväl enbart staten som inför gemenskapen ansvarar för att dess skyldigheter enligt gemenskapsrätten uppfylls (dom av den 10 juni 2004 i mål C-87/02, kommissionen mot Italien, REG 2004, s. I-5975, punkt 38).

14 Kommissionens talan skall därför vinna bifall såvitt avser delstaten Kärnten.

15 Domstolen fastställer mot denna bakgrund att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktiv 90/269 beträffande delstaten Kärnten. Talan ogillas i övrigt.

Rättegångskostnader

16 Om parterna ömsom tappar målet på en eller flera punkter kan domstolen enligt artikel 69.3 i rättegångsreglerna besluta att kostnaderna skall delas eller att vardera

parten skall bära sin kostnad. Eftersom kommissionens talan endast delvis har bifallits, skall vardera parten bära sin rättegångskostnad.

På dessa grunder beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande dom:

1) **Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 90/269/EEG av den 29 maj 1990 om minimikrav för hälsa och säkerhet vid manuell hantering av laster där det finns risk för att arbetstagare drabbats av skador, särskilt i ryggen (fjärde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att beträffande delstaten Kärnten följa direktivet.**

2) **Talan ogillas i övrigt.**

3) **Europeiska gemenskapernas kommission och Republiken Österrike skall bära sina rättegångskostnader.**

Underskrifter